UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est fructuosissime vtilitat[is]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

nam volitionẽ. Aug. Nolentẽ gratia p̄ue
nit vt velit: volentem ſubſequit᷑ vt poſſit.
Ideo petit eccl'ia. Tua nos dñe gr̄a p̄ue/
niat ⁊ ſequat᷑. P̄ueniat/bonū ꝓpoſitū in/
ſpirando, et ſubſequat᷑/adiuuãdo in opus
bonū. Eſa. xxvj. Oia opa noſtra opat⁹es
in nobis dñe. Phil'. iiij. Oia poſſum in eo
qui me confortat.

¶ Tertia eſt gratia p̄ficiens ſiue conſum/
mans: que ſic dicit᷑ inq̄ntū facit p̄ſeuerare
in bono ⁊ p̄ducit ad gl'iaꝫ. Phil'. j. Qui ce
pit in nob op⁹ bo. p̄ficiet. j. Pe. vlt᷑. De⁹
omnis gratie qui vocauit nos in eternam
gloriā ſuā ipſe p̄ficiet: cõfirmabit: ſolida/
bitq̄. Dicit᷑ etiã hmõi gratia ſubſequens
inq̄ntum eſt cauſa effectus poſterioris et
ſubſequentis. Aug⁹ lib. de natura ⁊ gr̄a.
Gratia preuenit vt vocemur: ſubſequit᷑ vt
glorificemur. De ſupradicta triplici gra
tia dicit ap'l'us. j. Cor. xv. Gratia dei ſum
id quod ſum Hec eſt gratia p̄ueniens. Et
gratia eius in me vacua non fuit. Hec eſt
gratia cõcomitãs. Et gratia eius p̄fici/
ens ⁊ cõſummans ſemper in me manet.
Hec de ſecunda conſideratione propoſita
circa aduentum dñi in mentẽ.

¶ Sequit᷑ de tertia

Tertia ꝯſideratio ꝓpoſita circa ad/
uentū dñi in mentẽ eſt conſidera/
tio fructuoſiſſime vtilitatꝫ. Quis
em̄ dubitet q̄ fructuoſum ſit ⁊ honorabi/
le habere deū in hoſpitio cordis. Et h̄ pa/
tere poteſt diſcurrẽdo ſeptẽ modos quib⁹
aĩa viſitat᷑ a deo.

Primo em̄ viſitat de⁹ vt

iudex incutiens timorẽ. Et hoc in pecca/
toꝝ conuerſione: quãdo audit pctõr illud
Eſa. xlvj. Redite preuaricatores ad cor.
Hec eſt gratia p̄ueniens. Iſte aduent⁹ eſt
amarus: vtilis tamẽ. Matth. xxj. Cū in/
traſſet ieſus hieroſolymã/cõmota eſt vni/
uerſa ciuitas. Hoc figur. iij. Re. xix. Ec/
ce dñs tranſijt ⁊ ſp̄s grandis ⁊ fortis ⁊c̄.
et Exo. xx. Vt p̄baret vos venit deus: ⁊
vt terror illius eſſet in vobis ⁊c̄.

Secundo venit vt medi/

cus ſanans languorem. ⁊ hoc in pctõꝝ re/
miſſione. Eccl'i. xxxviij. Da locū medico ⁊
non diſcedat a te: quia opera eius ſunt ne/
ceſſaria. Eſa. lxj. Miſit me vt mederer cõ
tritos corde. Et nota ordinē q̄m cõtritio
p̄cedit ſanationẽ. Tob. iij. Poſt lachryma
tionẽ ⁊ fletū exultationẽ infundis. Sic fe
cit magdalene Lu. vij. dicẽs ei Remittū/
tur tibi peccata tua/vade in pace. De re/
miſſione aūt pctõꝝ adducant᷑ tres teſtes

¶ Primus eſt fides p̄itatis. Ezech. xviij
Si auerterit ſe impi⁹ ab impietate ſua ⁊c̄.
oim iniq̄tatū eius nõ recordabor.

¶ Secūdus eſt ſpes diuie pietatis. j. Io
an. iij. Si cor noſtꝝ nõ rep̄hẽdit nos/fidu
ciam habem⁹ ad deum ⁊c̄. Et. ij. Cor. j.
Gloria noſtra hec eſt teſtimoniū cõſcietie
noſtre. Bern. Que ꝯſcia defendit int᷑ ac/
cuſatores liber eſt. Verūtamẽ hic teſtꝫ h3
det fiduciã: nõ tñ certitudinẽ. j. Cor. iiij.
Nihil mihi cõſci⁹ ſum: ſed nõ in hoc iuſtifi
catus ſum. Et ſequit᷑. Qui aūt me iudicat
dñs eſt. q. d. forte aliq̄d habeo q̄d ignoro:
(ſed de⁹ ſcit.

¶ Terti⁹ teſtꝫ ē amor cha/
ritatꝫ: q̄ñ. ſ. hõ deuot⁹ ſequit᷑ ꝯſiliū Pauli
Phil'. iij. Que q̄dẽ retro ſunt obliuiſcens:
ad ea p̄o q̄ priora ſūt extẽdẽs meip̄m: ad
deſtitutū p̄ſequor brauiū ſup̄ne vocatiõis
Cum em̄ quis ſe totuꝫ offert in obſequiū
chr̄i gemens ⁊ ſupplicans vt deus cum eo
faciat miſericordia: Ad hanc ſupplicatio/
nem pater miſericordiaꝝ mittit tertiū te/
ſtem. ſ. charitatem: in qua infundit ſpiri/
tumſanctū. Rom. viij. Ipſe ſpiritus teſti/
moniū reddit ſpiritui noſtro q̄ ſumus filij
dei, quia. j. Petri. iiij. Charitas op̄it mul
titudinem peccatoꝝ. Primus teſtis con/
ſcientiã alleuiat. Secundus ſerenat. Ter
tius aſſecurat. Deſidera igitur medicum
et clama cum hieremia Hierem. xvij. Sa
na me domine et ſanabor: ſaluum me fac ⁊
ſaluus ero. Et ſicut dicit᷑ Eccl'i. xxxviij. Ho
nora medicū ꝓpter neceſſitatem.

Tertio viſitat domin⁹ vt

conſolator ingerens leticie ſpiritualis dul
corem. Eſaie. lj. Ecce egoipſe conſolabor
vos. et Eſaie. lxj. Spiritus domini mi/
ſit me vt cõſolarer oĩes languẽtes: vt po
neret conſolationem lugentibus ſion. Et
Eſa. lxvj. Quomõ ſi cui mater blandiat᷑:
ita et ego conſolabor vos: et in hieruſa/
lem conſolabimini. Et. ij. Corinth. j. Pa/
ter miſericordiarum et deus totius con/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſolationis qui conſolaẜ nos in omni tribu
latione noſtra

Quarto viſitat dñs vt vi
ato: alleuians laborem in vie oſtenſione.
Hier. xvij. Quaſi colonus futur⁹ es i ter
ra ⁊ quaſi viato: declinans ad manendũ.
vt ſcꝫ aĩa deuota ex dulci confabulatiõe
de gaudijs celeſtibꝫ alacriter ꝑcurrat cũ di
ſcipulis euntibꝫ in emaus/ qđ interpretaẜ
deſideriũ conſilij.

Quinto vt magiſter corri
gens errorẽ in interna illuminatione Pro
uer. ij. Fili mi ne obliuiſcaris legis mee: ⁊
p̃cepta mea co: tuũ cuſtodiat. Ber. Ipſe il
luminat intellectũ/accendit affectum/ do=
cet effectum.

Sexto vt rex oſtendẽs ſu
um honorẽ ⁊ munificentiã in bñficiorꝫ lar
gitione. Sap. vij. Venerunt mihi oĩa bo=
na pariter cũ illa. ſ. dei gr̃a. Ibidem. Infi
nitus eñ theſaurus eſt hominibꝫ q̃ qui vſi
ſunt participes facti ſunt amicicie dei Vñ
et de meritis dicit Aug⁹. Quid ſunt me=
rita niſi dei dona.

Septimo vt ſponſus iſtã
mans ad amorẽ in ſincera dilectiõe Mat.
xxv. Ecce ſponſus venit/exite obuiã ei. Di
cit/ecce. q. di. Mirabile eſt hoc. Quid eni
mirabilius q̃ꝫ ꝙ deus imenſus anie paup=
cule deſponſari velit et amore ꝯiungi: Re=
uera magnũ eſt ꝙ creato: ita ſuauiter con=
iungi velit ſue creature. Bern. Cum gu=
ſtaẜ q̃ꝫ ſuauis eſt dñs: tunc aĩa nõ deſide
rat quecꝫ alia bona ſꝫ languente deſiderio
affectaẜ dl⁹ Neſcio eñ q̃d delicatius hꝫ in
ſe de⁹ q̃ꝫ qđ anie dicíẜ ſpõſus. Idẽ. Quis
dignẽ penſare poterit quãto affectu nos di
ligat qui animã ſponſam dic̃ ⁊ vocat. Idẽ.
O aĩa mea: vnde hec tibi gloria vt dica=
ris dei ſponſa: vticꝫ non ex nr̃is meritꝫ ſed
ex flagrantia ſue charitatis. Hec Bern.
Sed aduertendũ ꝙ ſponſus chr̃us q̃rit in
aĩa ſponſa ſua ſeptẽ. ¶ Primo pulcritudis
venuſtatẽ. i. ꝯſcientie puritatẽ. Aug. de vir
ginibꝫ. Non q̃rit deus pulcram carnẽ ſed
pulcrã mentẽ. Hugo li. de bono ꝯſcie. De
us qui eſt amato: mũdicie co: pollutũ pec
catis nõ põt inhabitare. Hec ille. Sic igi
tur ſponſa carnaẜ aliq̃n lauat faciẽ ne diſpli
ceat ſponſo: ſic tu ꝯſciam Eſa. j. Lauami
mundi eſtote ⁊c̃. ¶ Scđo req̃rit diſciplĩe
moralitatẽ in verbis vſꝫ ⁊ opibꝫ. j. Tim.
iiij. Exemplũ eſto fideliũ in ṽbo ⁊ ꝯuerſa
tione. ¶ Tertio diuitiarꝫ vbertatẽ. ſ. virtu
tum. Greg. Vere diuitie non ſunt opes ſꝫ
v̄tutes. Rich. Aĩa virtutibꝫ plena eſt dei
ſponſa/trinitatis cathedra ¶ Quarto co:
poris ſanitatẽ ⁊ agilitatẽ vt. ſ. aĩa ſit agiẜ
ad bona opa. Ecci. xxxj. In oĩbꝫ opibꝫ tu=
is eſto velox. ¶ Quinto fidelitatẽ: vt nul=
li deſideret placere niſi ſibi: ⁊ ei⁹ ſemp glo=
riã q̃rat. j. Cor. x. Oĩa in gl̃iam dei facite
Bern. In omni ope intẽde in deũ ⁊ ꝓpter
deũ. ¶ Sexto obedientie hũilitatẽ Mat.
xvj. Qui vult venire poſt me abneget ſe=
metipm̃. ¶ Septio cordis charitatẽ Col.
iij. Sup oĩa charitatẽ habere qđ eſt vincu
lum ꝑfectionis. Aug. Charitas eſt q̃ valet
ad oĩa ſine q̃ nil valet oĩa. Idem. Magna
res eſt amo:. Nã ꝑ ſeipm̃ fiducialiter acce
dit ad deũ: inheret deo: familiariter percõ
tatur que dei ſunt.

¶ Hec de aduentu dñi in mentẽ

¶ Sequiẜ de aduentu dñi ad iudicium

Dicto de aduentu dñi in mentez
ex cuius conſideratione ſumiẜ ſe
cunda rõ excitatiõis a pcti ſono
que eſt afflictio doloris. Conſequenter di
cendũ eſt de aduẽtu eius ad iudiciũ: ex cu
ius conſideratione ſumenda eſt alia exci=
tationis ſiue euigilationis rõ que eſt ſoli=
citatio timoris. ¶ Circa quẽ aduentũ no
tande ſunt ſeptẽ conſideratiões p̃ncipales
timoris incuſſiue q̃s alibi ſcripſimus i li=
bro de q̃ttuo: nouiſſimis. Ideo ad pñs ſu
ꝑſedemus. Hos igiẜ tres dñi aduent⁹ to=
ta mente contẽplemur. Ad hoc eñ nos q̃=
tidie hortaẜ eccl̃ia in hoc ſacro tpe aduen=
tus q̃ nunc de aduentu domini in carnem:
nunc de aduentu in mentẽ: nunc ṽo de ad=
uentu ad iudicium loquitur. Vt ex altero
quidem in diuine charitatꝫ amore: ex alio
in compunctionis interne dolore: ex alio
autem in timore proficiamus et ad bonã
opera vigiles efficiamur: ſcientes quoniã
hora ẽ iã nos de ſomno ſurgere. Sic itacꝫ
dum tp̃s habem⁹ vigilanter inſiſtam⁹ bo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN